

сетъ гроша“. — „Добрѣ“. Часовникарѣтъ духва въ механзѣма на часовника, изкача една задрѣстена вѣшка, и часовникѣтъ трѣгва. „Нимѣ само за едно духване ще ми вземешъ десетъ гроша“? — „Толкова“. И Господь ще доде, ще духне, и всичко ще трѣгне. Колко лесно! Тия животинки сѣ за друго мѣсто, не бива да стоятъ вѣтрѣ въ часовника. Християнството е оная философия, която иска да освободи човѣшката душа отъ всѣкакви паразити, да се намѣстятъ видитѣ на езика, на ума и на сърцето — тамъ е спасението. И когато се поставятъ на мѣстото всички види и винтове, когато умѣтъ и сърцето бждатъ на мѣсто и въ редъ, ще настѣпятъ условията на вѣчния животъ. Тогава възкресението ще бжде дѣло осѣществимо и възможно. Азъ зная, че това поставяне винтоветѣ на мѣстото е мѣчна и тежка работа, но, когато тя се свърши успѣшно, човѣчеството ще празнува своя юбилей на земята: Дѣца — синове и дѣщери ще пѣятъ новата пѣсень на живота, че тѣхнитѣ родители сѣ намѣрили и намѣстили винтоветѣ и че за самитѣ тѣхъ настава свѣтло бждеще; народитѣ ще ликуватъ, хвалятъ и славятъ Добрия Господь, че тѣхнитѣ духовни глави, свещеници, проповѣдници, учители, царе и министри сѣ намѣрили и намѣстили своитѣ винтове, и че и за тѣхния животъ на земята настѣпва свѣтло бждеще. Ще пѣятъ всички една пѣсень, но велика пѣсень на живота, която ще трогва издѣно тѣхнитѣ сърца и души. Въ тази пѣсень ще се оповѣстява всичкото минало, ще се влива всичкото бждеще, ще се изразява духѣтъ на новия животъ. Но, ще каже нѣкой, що за винтове? какво могатъ тѣ да сторятъ? Въ тия винтове е